धैर्यस्यवैक्तं अस्मत्यक्षक्षयेणतवहर्षोऽस्मद्धैर्यविनाशकइत्यर्थः ॥ ९॥ १० ॥ १२ ॥ १२ ॥ १२ ॥ १२ ॥ ११ ॥ वुंडलाभ्यांनिमायवि यद्येत्न्नरहस्यंतेवकुमईस्यरिंद्म॥ धैर्यस्यवैकृतंबूहित्वमद्यमधुसूद्न॥ ९॥ समुद्रस्येवसंशोषंमेरोरिवविसर्पणं॥ तथैतद्द्यमन्येहंतवकर्मजनार्द्न॥ १०॥ अतिहर्षिममंत्राषंश्रणुमेत्वंधनंजय ॥अतीवमनसःसद्यःत्रसादकरमुत्तमं ॥ ११ ॥ शक्तिघटोत्कचेनेमांव्यंसियत्वामहाद्युते ॥ कर्ण निहतमेवाजौविद्धिसद्योधनंजय॥ १२॥शक्तिहस्तंपुनःकर्णकोलोकेस्तिपुमानिह॥यएनमभितस्तिष्ठेत्कार्तिकेयमिवाहवे ॥ १३॥ दिष्ट्यापनीतकवचोदि ष्ट्रापहतकुंडलः॥ दिष्ट्रासाव्यंसिताशक्तिरमोघास्यघटोत्कचे॥ १४॥ यदिहिस्यात्सकवचस्तथैवस्यात्सकुंडलः॥ सामरानपिलोकांस्नीनेकःकर्णीजयेद्रणे॥ ॥ १५॥ वासवोवाकुबेरोवावरुणोवाजलेश्वरः॥ यमोवानोत्सहेत्कर्णरणेप्रतिसमासितुं ॥ १६॥ गांडीवमुघम्यभवांश्वकंचाहंसुदर्शनं॥ नशक्तोस्वोरणेजेतुं तथायुक्तंनरर्षभं॥ १०॥ त्विद्धितार्थेतुशक्रेणमायापहतकुंडलः ॥ विहीनकवचश्रायंक्रतःपरपुरंजयः ॥ १८॥ उत्कृत्यकवचंयस्मात्कुंडलेविमलेचते॥ प्रादा च्छकायकर्णोवैतेनवैकर्तनःस्मृतः॥ १९॥ आशीविषइवकुद्धोजृंभितोमंत्रतेजसा॥तथायभातिकर्णोमेशांतज्वालइवानलः॥ २०॥ यदाप्रशृतिकर्णाय शक्तिर्दत्तामहात्मना ॥वासवेनमहाबाहोक्षिप्तायासौघटोत्कचे ॥ २१ ॥ कुंडलाभ्यांनिमायाथिदव्येनकवचेनच ॥ तांप्राप्यामन्यतदृषःसतत्त्वांहतंरणे॥ ॥ २२॥ एवंगतोपिशक्योयंहंतुंनान्येनकेनचित्॥ ऋतेत्वांपुरुषव्याघशपेसत्येनचानघ ॥ २३॥ ब्रह्मण्यःसत्यवादीचतपस्वीनियतव्रतः॥ रिपुष्वपिद्यावां श्रवस्मात्कर्णीचषःस्मृतः॥ २४॥युद्धशौंडोमहाबाहुनित्योद्यवश्रासनः॥ केसरीववनेनर्दन्मातंगइवयूथपान् ॥ २५॥विमदान्रथशार्दूलाकुरुवेरणमूर्ध नि॥मध्यंगतइवादित्योयोनशक्योनिरोक्षितुं॥२६॥त्वदीयैःपुरुषव्याघ्योधमुस्यैर्महात्मिः॥शरजालसहस्रांशुःशरदीवदिवाकरः॥२०॥तपांतेजलदोयद च्छरधाराःक्षरन्मुहुः॥दिव्याखजलदःकर्णःपर्जन्यइवदृष्टिमान्॥ २८॥ त्रिदशैरपिचास्यद्भिःश्ररवर्षसमंततः॥अशक्यस्तद्यंजेतुंस्रवद्भिमीसशोणितं॥ ॥ २९॥ कवचेनविहीनश्रकुंडलाभ्यांचपांडव॥ सोयमानुषतांत्रामोविमुकःशकदत्तया॥ ३०॥ एकोहियोगोस्यभवेद्धायछिद्रेत्येनंस्वप्रमत्तःप्रमत्तं॥रु च्छ्यामंरथचकेविमग्नेह्न्याःपूर्वत्वंतुसंज्ञांविचार्य॥ ३१॥

निनयंकत्वा॥ २२ ॥ २३ ॥ वर्षोधर्मप्रधानः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २५ ॥ ३८ ॥ ३० ॥ ३० ॥ ३० ॥